

Andragendet er anbefalet af statskonsulenten for undervisningsministeriet vedrørende ungdomsundervisningen.

Da skolen allerede fra sin oprettelse har været en selvejende institution, er der ikke direkte hjemmel til at imødekomme det ansøgte i medfør af højskolelovens § 18, jfr. § 16, men nærværende ministerium må efter det oplyste dog finde det rimeligt og ønskeligt, at der efter omstændighederne ydes skolen en hjælp, i hvilken henseende man efter forhandling med finansministeriet skal anbefale, at der ydes skolen et lån på 32 000 kr. med prioritet umiddelbart efter det i ejendommen indestående prioritetslån, hvilket lån forrentes og afdrages med en årlig ydelse på $5\frac{1}{2}$ pct., hvoraf $4\frac{1}{2}$ pct. er rente og resten afdrag.

Under henvisning hertil skal man med finansministeriets tilslutning anmode det ærede udvalg om ved 2. behandling i folketinget af forslaget til tillægsbevilling for finansåret 1949—50 at ville fremsætte følgende ændringsforslag:

Til § 26. Bevægelserne på statens statuskonti. I. Vedrørende aktiverne. G. Tilgodehavender og udlån. 1. Under bestyrelse af statsaktivkontorerne. B. Udgift. Som nyt nummer.

Som tekstanmærkning optages:

Undervisningsministeriet bemyndiges til at stille et lån på 32 000 kr. til rådighed for Hindholm højskole under forudsætning af, at lånet får prioritet umiddelbart efter det i ejendommen indestående kreditforeningslån. Lånet vil være at afdrage og forrente med en årlig ydelse på $5\frac{1}{2}$ pct., hvoraf $4\frac{1}{2}$ pct. er rente og resten afdrag.

HARTVIG FRISCH.

E. Torkild-Hansen.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

330

Ministeriet for offentlige arbejder. København, den 8. maj 1950.

Journ. nr. A. 1033.

I den den 27. marts 1950 af vedkommende folketingsudvalg afgivne betænkning over forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1950—51 er det under punkt 5, forbrugsafgifterne, henstillet til ministeren for offentlige arbejder at søge hjemmel til, at der af det til vejfondene indgæede beløb indenfor 150 000 kr. efter særlig ansøgning kan ydes motorbådejere tilskud til formål som f. eks. anlæg af bådehavne, beddinger og vedligeholdelse af sejløb.

Tilskuddene må anses som en kompensation til de bådejere, der gennem benzinafgifterne bidrager til vejvæsenet uden at medføre udgifter for vejene. Da der er hjemmel til at godtgøre fiskerfartøjer og andre brugsfartøjer afgiften på benzin, bør tilskuddene hovedsagelig komme ejere af lystmotorbåde til gode.

Forslaget hviler på den naturlige tanke, at motorafgifterne, der anvendes til vejvæsenet, alene bør opkræves hos de vejfarende motorbefordringsmidler, hvorfor forslaget formentlig burde indarbejdes i motorafgiftsloven. Imidlertid synes det rigtigst at lade spørgsmålet om bestemmelsens endelige affattelse og placering i motorafgiftslovgivningen indgå i det arbejde med denne lovgivnings revision, som for tiden foregår i den derom nedsatte kommission, hvorfor hjemmelen indtil videre foreslås tilvejebragt ved årlige tekstanmærkninger.

Under henvisning til foranstående tillader jeg mig derfor herved at anmode det ærede finansudvalg om ved 2. behandling i folketinget af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1949—50 på ministeriets vegne at stille følgende ændringsforslag:

Til § 26. Tekstanmærkninger.

Som nyt nummer ad § 26 II. F. II. 1. A. 1. og 2.

Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til af den vejfondene tilfaldende andel af proventet af motorafgifterne for finansåret 1949—50 at an-